

Список використаних джерел:

1. Sundén, B., & Fu, J. (2017). Aerodynamic Heating. *Heat Transfer in Aerospace Applications*, 27–44. doi: 10.1016/b978-0-12-809760-1.00003-x.
2. Diachenko, M. I., & Temnov, A. N. (2015). The Investigation Of The Stability Of The Propellant Intake In Carrier Rocket With Monopropellant Rocket Engine. *Journal of Dynamics and Vibroacoustics*, 2(2), 28–34. doi: 10.18287/2409-4579-2015-2-2-28-34.
3. Bigun, S. A., & Khorolsky, M. S. (2019). Peculiarities of Development Testing of Space Rocket Thermostating System Mating Points Hoses. *Kosmičeskaâ Tehnika. Raketnoe Vooruženie, 2019(1)*, 76–81. doi: 10.33136/stma 2019.01.076.
4. Brown, A. (2004). The Effects of Atmospheric Boundary Layer Turbulence upon Transport Category Aeroplane Drag. *AIAA Atmospheric Flight Mechanics Conference and Exhibit*. doi: 10.2514/6.2004-4941.
5. Patil, M. (2006). Aerodynamic drag coefficient and roughness length for three seasons over a tropical western Indian station. *Atmospheric Research*, 80(4), 280–293. doi: 10.1016/j.atmosres.2005.10.005.

Вишемірський Р.А., Плетінь Г.Ю., Шраменко О.С.

магістри,

Київський національний університет технологій та дизайну

МЕТОД ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ МЕРЕЖ

Мета дослідження полягає в моделюванні та алгоритмі оцінки ефективності системи адміністрування комп'ютерних мереж.

СА – системи адміністрування.

Одним з головних факторів, що впливають на результативність і якість роботи по оцінці ефективності СА, є повнота і достовірність вихідних даних. Від цього залежить, на якій стадії життєвого циклу системи проводиться оцінка ефективності.

Розроблена методика оцінки ефективності СА являє собою сукупність логічно і функціонально пов'язаних операцій, виконання яких призводить до визначення значень показників цільової та економічної ефективності процесів функціонування СА. В її основу покладено концептуальні передумови і аспекти. Перелік операцій, що складають методику, досить великий, починаючи з аналізу структури, параметрів і характеристик досліджуваної системи і закінчуючи розробкою рекомендації по її завершенню яка здійснюється на основі аналізу

залежностей від основних параметрів і факторів, а також з урахуванням можливості і доцільності реалізації цих рекомендацій.

Відповідно до розроблених вимог і концептуальними положеннями оцінці ефективності СА пропонується здійснювати таку оцінку окремо для кожної підсистеми розподіл СА по її основних функціональних частин і розподіл за основними областям адміністрування управління безпекою мережі, управління продуктивністю мережі, управління ресурсами (установка, реєстрація використання і підтримка мережевих ресурсів), управління конфігурацією (планування конфігурації мережі, її розширення, ведення необхідної документації), управління користувачами (створення і підтримка облікових записів користувачів, управління доступом до мережевих ресурсів), підтримка працездатності мережі (попередження, виявлення та вирішення проблем мережі).

Показано, що розподіл СА на підсистеми по основним областям адміністрування є більш кращим, так як:

- з усього можливого набору СА використовується тільки ті показники, які необхідні для оцінки ефективності виконання функції даної підсистеми;
- удосконалення засобів і технологій адміністрування буде здійснюватися більш цілеспрямовано і простіше.

У розпорядженні служби адміністрування мережі є необхідні апаратні, програмні засоби та технології, які складають систему адміністрування (СА). Отже, під системою адміністрування розуміється сукупність способів, засобів і технологій, що реалізують функції адміністрування мережі. Головна мета створення СА – забезпечення виконання всіх функцій, передбачених переліком періодичних і епізодичних завдань адміністрування, тобто забезпечення повної та постійної працездатності мережі.

Удосконалення і розвиток СА здійснюється, перш за все, за рахунок підвищення таких функціональних можливостей мережевих операційних систем, які забезпечують рішення нових завдань мережевого адміністрування.

Удосконалення і розвиток СА має супроводжуватися кількісною оцінкою ефекту, що досягається за рахунок використання модернізованої системи (після впровадження нових програмно-апаратних засобів і технологій адміністрування). На підставі придбаного досвіду рішення всіх питань щодо вдосконалення та розвитку СА без теоретичної обґрунтованої, апріорної, кількісної оцінки можливого ефекту, за рахунок використання модернізованої системи, не дасть прийнятного результату.

Вибір показників цільової ефективності мережі визначається її призначенням, в зв'язку з чим має місце велике різноманіття показників

групи. За допомогою цих показників оцінюється ефект (цільовий результат), одержуваний за рахунок вирішення тих чи інших прикладних задач на ЕОМ мережі (з використанням загальномережевого ресурсів – апаратних, програмних, інформаційних), а не вручну (якщо ці завдання взагалі можуть бути вирішені вручну в прийнятні терміни) або з використанням інших, малоефективних засобів. Для кількісної оцінки цього ефекту можуть застосовуватися найрізноманітніші одиниці виміру.

Приклади показників цільової ефективності:

- тимчасові показники цільового використання мережевих структур в управлінні народним господарством на різних його рівнях, що характеризують підвищення оперативності управління;
- показники цільової ефективності інформаційної мережі при вирішенні задач планування виробництва на різних його рівнях;
- показники, що характеризують підвищення якості продукції, технологія виробництва якої включає використання інформаційної мережі;
- показники, що характеризують економіку виробництва продукції із застосуванням мережевих структур (наприклад, підвищення продуктивності праці, збільшення обсягу продукції, що випускається, зниження її собівартості, збільшення частки експортованої продукції і т.д.). В цьому випадку показники цільової ефективності одночасно є і показниками економічної ефективності.

Список використаних джерел:

1. Болілий В.О., Котяк В.В. Комп'ютерні мережі. Навчальний посібник. – Кіровоград: ЦОП Авангард, 2008. – 146 с.
2. Валецька Т.М. Комп'ютерні мережі: Апаратні засоби. Навч. посібник. К.: Ельга, 2004. – 208 с.